

หลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง

หลักสูตร การทำกระเป๋าใส่แก้วเยติด้วยผ้าขาม้า จำนวน ๓๕ ชั่วโมง

ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอบางน้ำเปรี้ยว

กลุ่มอาชีพอุตสาหกรรม

ความเป็นมา

ภูมิปัญญาการทำผ้าขาม้าเป็นภูมิปัญญาที่มีการถ่ายทอดองค์ความรู้จากรุ่นสู่รุ่น จากการผลิตเพื่อใช้สอยภายในครัวเรือน จึงมีรูปแบบลวดลายและการใช้สีตามวัสดุที่หาได้จากท้องถิ่น เมื่อนำมาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ในกลุ่มเสื้อผ้าจึงจำเป็นต้องใช้เทคนิคในการตัดต่อผ้าและการประยุกต์การจัดวางลวดลายของผ้าขาม้า เพื่อให้มีรูปแบบและลวดลายที่น่าสนใจและเหมาะสมกับแนวโน้มแฟชั่น ซึ่งกลุ่มชุมชน ได้รับความรู้และสามารถนำภูมิปัญญาการทำผ้าขาม้ามาผสมผสานแนวความคิดออกแบบสร้างสรรค์ เป็นรูปแบบกระเป๋าใส่แก้วเยติ ในกลุ่มวัยรุ่น วัยทำงาน และวัยผู้สูงอายุ กศน.ตำบลบางน้ำเปรี้ยว จึงเห็นความสำคัญ ในการฝึกอาชีพหลักสูตรการทำกระเป๋าใส่แก้วเยติด้วยผ้าขาม้า และช่องทางในการขยายอาชีพ เพื่อมุ่งพัฒนาคน ให้ได้

หลักการของหลักสูตร

- เป็นหลักสูตรที่เน้นการจัดการศึกษาอาชีพเพื่อการมีงานทำ ที่เน้นการบูรณาการเนื้อหาสาระภาคทฤษฎีควบคู่ไปกับการฝึกปฏิบัติจริง ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะไปประกอบอาชีพได้จริงอย่างมีคุณและมีคุณธรรมจริยธรรม
- ส่งเสริมให้มีการร่วมมือในการดำเนินงานการจัดการศึกษาอาชีพร่วมกับภาคีเครือข่าย
- เน้นฝึกปฏิบัติจริงเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้

จุดมุ่งหมาย

- เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะการทำกระเป๋าใส่แก้วเยติด้วยผ้าขาม้า เป็นไปตามหลักสูตรที่กำหนด
- เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายสามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ พัฒนาอาชีพเดิม หรือ สร้างอาชีพใหม่ สร้างรายได้ ลดรายจ่ายให้กับตนเองและครอบครัว

เป้าหมาย

- เชิงปริมาณ ประชาชนทั่วไป
- เชิงคุณภาพ กลุ่มเป้าหมายสามารถนำความรู้ที่ทักษะที่ได้รับไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

ระยะเวลา

ภาคทฤษฎี	จำนวน	๑๐	ชั่วโมง
ภาคปฏิบัติ	จำนวน	๒๕	ชั่วโมง

โครงสร้างหลักสูตร

ที่	เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	
					ทฤษฎี	ปฏิบัติ
๑	ช่องทางการประกอบอาชีพ	๑.อธิบายความสำคัญของการประกอบอาชีพ ๒. อธิบายความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพ ๓. บอกความสำคัญและประโยชน์ของแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในท้องถิ่น ๔. สามารถบอกทิศทางการประกอบอาชีพได้	๑. ความสำคัญของการประกอบอาชีพ ๒. ความรู้เบื้องต้นในการประกอบอาชีพ ๒.๑ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพจากผู้รู้ประกอบการในชุมชน ๒.๒ ความต้องการของตลาด ๒.๓ การลงทุน ๒.๔ กระบวนการผลิต การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ และวัตถุดิบ ๓. แหล่งเรียนรู้/ภูมิปัญญาในท้องถิ่น ๔. ทิศทางการประกอบอาชีพ	๑. วิทยากรบรรยายให้ความรู้ เรื่อง ความสำคัญของการทำอาหารและขนม ๒. ศึกษาความรู้เบื้องต้นในการประกอบอาชีพ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพจากผู้รู้ประกอบการในชุมชน ความต้องการของตลาด การลงทุนและ กระบวนการผลิต การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์และ วัตถุดิบ ๓. ศึกษาดูงานจากแหล่งเรียนรู้/ภูมิปัญญาในท้องถิ่น ๔. วิทยากรกับผู้เรียน ร่วมกันวิเคราะห์รูปแบบวิธีการในการประกอบอาชีพกับผู้เรียนที่จะนำไปสู่การประกอบอาชีพ ที่เป็นไปตาม ความพร้อมและ ศักยภาพของผู้เรียนเช่น การเป็นเจ้าของกิจการ การรับจ้าง เป็นต้น	๕ ชั่วโมง	
๒	ทักษะการประกอบอาชีพ	ทักษะการประกอบอาชีพ การทำกระเป๋าใส่แก้วเยติด้วยผ้าขาวม้า	๒.๑ บอกวิธีการจัดเตรียม สถานที่ ในการประกอบอาชีพการทำกระเป๋าใส่แก้วเยติด้วยผ้าขาวม้า ได้ถูกต้อง ๒.๒ บอกขั้นตอนการจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ในการทำกระเป๋าใส่แก้ว	๒.๑ สถานที่ ในการประกอบอาชีพ ๒.๒ ขั้นตอนการเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ ๒.๓ ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติการทำกระเป๋าใส่แก้วเยติด้วยผ้าขาวม้า ๒.๔ วิธีการออกแบบผลิตภัณฑ์		๒๕ ชั่วโมง

			<p>เยติด้วยผ้าขาวม้า</p> <p>๒.๓ บอกขั้นตอนการทำงาน การทำงานกระเป่าใส่แก้ว</p> <p>เยติด้วยผ้าขาวม้า</p> <p>ถูกต้องตามขั้นตอนที่ได้ มาตรฐาน</p> <p>๒.๔ บอกวิธีการเพิ่ม มูลค่าของผลิตภัณฑ์ด้วย การออกแบบผลิตภัณฑ์ ใหม่</p>			
๓	<p>การบริหาร จัดการใน การ ประกอบ อาชีพ</p>	<p>การบริหารจัดการใน การประกอบอาชีพ การทำงานกระเป่าใส่แก้ว เยติด้วยผ้าขาวม้า</p>	<p>๓.๑ สามารถบริหาร จัดการควบคุม วางแผน กระบวนการผลิตการทำงาน กระเป่าใส่แก้ว เยติด้วยผ้าขาวม้า</p> <p>๓.๒ สามารถบอก ขั้นตอนและรายละเอียด การจัดทำองค์ ประกอบการตลาด สำหรับการเข้าสู่ตลาด ของอาชีพการผลิต ทำ กระเป่าใส่แก้ว เยติด้วยผ้าขาวม้า</p> <p>๓.๓ สามารถบอก อุปสรรคและความเสี่ยง ของอาชีพการทำงานกระเป่า ใส่แก้ว</p> <p>๓.๔ สามารถจัดทำ แผนการตลาดเพื่อเข้าสู่ อาชีพการผลิตการทำงาน กระเป่าใส่แก้ว ให้ ครอบคลุมและมี ประสิทธิภาพสูงสุด</p>		๕ ชั่วโมง	

สื่อการเรียนรู้

๑. ใบความรู้
๒. วิทียากร
๓. อุปกรณ์ประกอบการฝึกอาชีพจริง

การวัดผลประเมินผล

๑. การวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ (๒๐)
๒. การวัดทักษะการปฏิบัติจริง (๔๐)
๓. การประเมินคุณภาพของผลงาน/ผลการปฏิบัติ (๔๐)

เกณฑ์การจบหลักสูตร

๑. มีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๒. มีผลการประเมินตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐
๓. ได้ชิ้นงานที่มีคุณภาพเพียงพอที่จะสามารถนำไปจัดจำหน่ายได้